

løses, løses i den tid, som er tilbage af den her folketingsvalgperiode, og så efter et folketingsvalg.

Det drejer sig om at sikre, at der er plads til alle i vores samfund, at der er plads, sådan at folk kan være på arbejdsmarkedet, folk, der ønsker at være på arbejdsmarkedet, også de mennesker, som ikke kan udføre et fuldt arbejde, at de også kan være på arbejdsmarkedet i form af, at de kan være på fleks- eller skånejob.

I den forbindelse er det en skændsel for os, at arbejdsmiljøet fortsat mange steder er meget dårligt. Ja, det er elendigt, så elendigt, at der er mennesker, der nedslides, og som altså må finde sig i, at de ryger ud af arbejdsmarkedet tidligere. Det betyder, at de skævheder, der er i arbejdslivet, også forefindes i pensionslivet derved, at de har en langt ringere pension, fordi pension også delvis er knyttet til, hvor længe man har været på arbejdsmarkedet.

Vi vil også fremhæve problemer omkring aktivering, aktivering, som noget, der blev lanceret for adskillige år siden. Udtrykket aktivering i sig selv viser jo noget om, at det er helt forkert at sætte det i forbindelse med arbejdsmarkedet. Aktivere er noget, man gør over for mennesker, som ikke selv kan finde ud af noget.

Det, det drejer sig om, er at sørge for, at de mennesker, der er uden for arbejdsmarkedet, får mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet, at de får mulighed for at få uddannelse, sådan at de kan udføre arbejdet, når arbejdet er der.

Der er store problemer omkring vores integration, som skal løses, og de skal først og fremmest løses ved, at man sikrer, at de mennesker får uddannelse, og at de får arbejde, så de ad den vej bliver integreret.

Det er nævnt i dag, at der er brug for de mennesker, blandt andet fordi vi har brug for arbejdskraft her i landet. Og så er det jo tosset, når vi har arbejdskraften til rådighed, uanset om det er mennesker, som har en dansk oprindelse, eller det er mennesker, som måske ikke har en dansk oprindelse, men er i Danmark og derfor også er danskere, at de så ikke skal have deres muligheder på arbejdsmarkedet. Selvfølgelig skal de det. Vi har brug for dem, og de har brug for at komme på arbejdsmarkedet.

Der er skævheder på det sociale område, også i boligpolitikken. Derfor fremhæver vi, at der skal bygges boliger, der skal bygges ungdomsboliger, der skal bygges ældreboliger, og der skal bygges almene boliger, fordi vi skal sikre os, at der er et udbud, sådan at folk ikke tvinges til

alene at satse på at få en ejerbolig, som de måske ikke har råd til.

På ældreomsorgsområdet er der brug for, at der er langt mere omsorg. Der skal flere ressourcer til også på hjemmehjælpsområdet, og det, man kan sige der først og fremmest er brug for, når det drejer sig om ældrepolitikken, er mere omsorg.

På sundhedsområdet er det selvfølgelig vigtigt at få ventelisterne ned, men det er mindst lige så vigtigt at få en forebyggelse, som sikrer, at der ikke er så mange mennesker, der bliver ramt af sygdomme. Derfor er det, vi siger, ud over at vi skal have ventelisterne nedbragt, at vi skal have forebyggelse.

Jeg kan se i forslaget til vedtagelse, at man fremhæver, at der skal gøres noget ved ventelisterne. I den forbindelse er det vigtigt for os, at det, der tales om, er ventelister over en bred kam, og at også de sygdomme, som man generelt kan kalde folkesygdomme, ryg-, knæ- og hoftelidelser, også i den forbindelse huskes.

Så er det også vigtigt, at vi gør noget i forhold til de mennesker, der er udstødt af vores samfund, folk, der er hjemløse, folk, der er udelukket af vores samfund. Og det drejer sig selvfølgelig nok om penge, men det drejer sig i høj grad om, at de får en værdig tilværelse.

Så er det også vigtigt at understrege, at nogle af de mennesker, som er dårligst stillede i vores samfund, er mennesker, som lider af en psykisk sygdom. Derfor er det vigtigt her at fremhæve, at psykiatrien skal forbedres. Det er selvfølgelig vigtigt at sørge for, at vores hospitaler er gode, ordentlige; der har været nævnt enestuer.

Jeg tror i virkeligheden, noget af det aller vigtigste at fremhæve her er, at de mennesker, som er syge, også behandles med omsorg og med værdighed, sådan at de ikke hele tiden får påduttet de ting, som man måske fra lægeverdens side synes er de rigtige, men at man også siger til de mennesker: Hvad er det, I selv synes der er brug for? Hvilke muligheder er der? For hvis man ikke også giver dem et medansvar for det, som man er i gang med i forbindelse med behandlingen, risikerer man, at man stiller dem i en ilde situation, når de kommer uden for hospitalet igen. Sådan må målsætningen være. Men det drejer sig i høj grad om at give dem værdighed og sikre omsorg og kærlighed.

Spørgsmålet om barselorlov er rejst. Vi har vores egen politik på området, og som vi lægger meget vægt på at regeringen i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger også vil